

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ଯୋଗ ଶକ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ, ବାବାଞ୍ଜୁ କିଛି ବି ପଚାରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନ ତେଣୁ କୌଣସି ବି ଆଶ୍ଚରୀ କାମ କର ନାହିଁ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମର ଏହି ଯୋଗବଳର କରାମତି କ’ଣ?

ଉତ୍ତର:- ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସବୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ତୁମର ଅଧୀନ ହୋଇଯାଉଛି । ଯୋଗବଳ ବିନା ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ପବିତ୍ର ହେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ନିଜେ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ବା ଭୋଜନକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରୁହ । ରୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କର । ନମ୍ରତାର ସହିତ ବ୍ୟବହାର କର ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆସି ସ୍ଵର୍ଗ ଅଥବା ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କିପରି କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତୁମକୁ ବାବାଞ୍ଜୁ ଠାରୁ କିଛି ମାଗିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ବାବା ସବୁ କିଛି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କିଛି ହେଲେ ବି ପଚାରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ସବୁ କିଛି ସ୍ଵର୍ଗ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ କଲ୍ପ-କଲ୍ପ ଏହି ଭାରତ ଖଣ୍ଡରେ ଆସି କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣିଛି, ତୁମେ ଜାଣିନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କେହି ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷର ବି ନ ପଚାରିଲେ ବି ସବୁ କିଛି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କେବେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଖାଇବା-ପିଇବାର ଅସୁବିଧା ହେଉନି ତ? ଏହା ତ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ସବୁ କଥାରେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା କାମ କର ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଛ ସବୁଠୁ ବଡ଼ କଥା ହେଲା ବାବାଞ୍ଜୁ ନିଶ୍ଚୟ ମନେ ପକାଅ । ଆଉ କୌଣସି ଆଶ୍ଚରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ । ଆମେ ଇଶ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା, ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଗୋଟିଏ ହିଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ ହେବାର ଅଛି । ରାଜତ୍ଵରେ ମଧ୍ୟ ପଦବୀ ତ ରହିଥାଏ ନା । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ପଦବୀ ମିଳିଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରାରବ୍ଧ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇବା ପାଇଁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ କିଛି ହେଲେ ଜଣା ନଥିଲା ଯେ ବାବା କେବେ ଆସିବେ, ଆସି କ’ଣ କରିବେ, ଆମକୁ କେଉଁ ଆଡେ ନେଇଯିବେ । ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ତୁମର କେଉଁଠାରୁ ପତନ ହୋଇଛି । କହୁଛନ୍ତି ଏକଦମ୍ ଭରତରୁ ଖସି ଆସିଛି । ଟିକିଏ ହେଲେ ବି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କିଏ । ଏବେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ନା । ତୁମେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ସୁଧା ଭାବିନଥିଲ ଯେ ବାବା ଆସି କ’ଣ କରିବେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଜାଣିନଥିଲ । ଏବେ ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି ତେଣୁ ବୁଝୁଛ ଯେ ଏପରି ବାବାଞ୍ଜୁ ଉପରେ ପୁରା ସମର୍ପଣ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ । ଯେପରି ପତିବ୍ରତା ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵାମୀ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ ହୋଇଥାଏ । ଚିତାଗ୍ନିରେ ଝାସ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଡରିନଥାଏ । କେତେ ବାହାଦୁର ହୋଇଥାନ୍ତି । ଆଗରୁ ବହୁତ ନିଆଁରେ ଝାସ ଦେଉଥିଲେ । ଏଠାରେ ବାବା ତ ଏପରି କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି । ଏଠାରେ ଭଲେ ଢଞ୍ଜନ ଚିତା ନାମ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜଳିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ଲହୁଣୀରୁ ଚୁଟି ବାହାର କରିବା ସଦୃଶ ସବୁକିଛି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମମାନତରର ପାପର ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରହିଛି । ଅଜାମିଳ ଜଣେ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଜଣେ ଜଣଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଅଜାମିଳ ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ବା ଜଣା ଯେ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ କ’ଣ-କ’ଣ କରିଥିଲେ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେ ଆମେ ପାପ ହିଁ କରିଥିଲୁ, ବାସ୍ତବରେ ଏବେ ଜଣେ ହେଲେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ପାପ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ପୁଣ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ରହିଥା’ନ୍ତି । କେହି ଯଦି ତାକ୍ତରଖାନା ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାହା ଦ୍ଵାରା କ’ଣ ହେବ । ସିତି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବାରୁ ତ ମୁକୁଳି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆରୋହଣ କଲା ତ ହେଉ ନାହିଁ ନା ବରଂ ଆହୁରି ତଳକୁ ଖସିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଏତେ ପରମ ପୁଣ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଯେ ଯାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କୁହାଯାଉଛି ଜୀଇଁ ଆଉ ଆଉ ସମର୍ପଣ ହୋଇଯାଅ କାହିଁକି ନା ସିଏ ପତିମାନଙ୍କର ପତି, ପିତାମାନଙ୍କର ପିତା ସର୍ବବୋଧ ଅଟନ୍ତି ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ବାବା ଜାଗରତ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଥିବା ବାବା କେତେ ସାଧାରଣ ଅଟନ୍ତି! ଆଗମ୍ଭ ସମୟରେ କନ୍ୟାମାନେ ଯେତେବେଳେ ରୋଗରେ ପଡୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ବାବା ନିଜେ ତାଙ୍କର ସେବା କରୁଥିଲେ । ଅହଂକାର ଟିକିଏ ବି ନ ଥିଲା । ବାପଦାବା ଭରତରୁ ଭରତ ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଯେପରି ବି କରମ୍ ହେଉ ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଇବି ଅଥବା କରିବି । ଉଭୟ ଯେପରି ଏକ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଜଣା ପଡୁ ନାହିଁ ବାବା କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି, ଦାଦା କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି । କରମ୍-ଅକରମ୍-ବିକରମ୍ ଗତି ବାବା ହିଁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ବହୁତ ଭରତ ଅଟନ୍ତି । ମାୟାର ମଧ୍ୟ କେତେ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ଇଶ୍ଵର ପିତା କହୁଛନ୍ତି ଏପରି କର ନାହିଁ ତଥାପି ମଧ୍ୟ କଥା ମାନୁ ନାହାନ୍ତି । ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି - ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, ଏହି କାମ କର ନାହିଁ, ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଓଲଟା କାମ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଓଲଟା କାମ ପାଇଁ ହିଁ ମନା କରିବେ ନା । କିନ୍ତୁ ମାୟା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଜବରଦସ୍ତ ଅଟେ । ଭୁଲ୍ରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଞ୍ଜୁ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ, ଯାହା କିଛି ବି କରନ୍ତୁ, ମାରନ୍ତୁ ଅଥବା ପିଟନ୍ତୁ । ଏପରି କିଛି ବାବା କରୁ ନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କଥାରେ ଏହିଭଳି କୁହାଯାଉଛି

। ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି - ତୁମ୍ଭମାନେ ଦର୍ କୋ କଞ୍ଜି ନେହିଁ ଛୋଡ଼େତୁମ୍ଭେ (ତୁମ ଦ୍ଵାରକୁ କେବେ ଛାଡ଼ିବୁ ନାହିଁ) । ଯାହା କିଛି ବି କୁହ । ବାହାର ଦୁନିଆରେ କ'ଣ ଅଛି । ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ କହୁଛି ବାବାଟଙ୍କ ଘର ଛାଡ଼ି କୁଆଡ଼େ ଯିବୁ? ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ପୁଣି କେବେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପରଦିନମରେ କିଛି ମିଳିବ । ନା । ଏହି ପାରଲୋକିକ ପିତା ହିଁ ତୁମକୁ ବେହଦ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଏହି ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦୈବୀଶୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ପୋଲିସ୍ ଚାକିରୀ କରିଛ, ତେବେ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର, ନଚେତ୍ ଡିସମିସ୍ କରିଦେବେ । ନିଜର କାମ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ଆଖି ଦେଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ସ୍ନେହର ସହିତ କାମ କର । ନଚେତ୍ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ ଆଖି ଦେଖାଅ । କାହା ଉପରେ ହାତ ଉଠାଅ ନାହିଁ । ବାବାଟଙ୍କର କେତେ ଜେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ବାବାଟଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖିଆଲ (ଧ୍ୟାନ) ରହୁଛି ନା । ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ରହିବା । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନନ୍ତର ତୁମେ ତାକିଛି ନା - ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରାଅ । କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁ ନାହିଁନତି । ତାକୁଛନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପତିତ ଅଟନ୍ତି ନା । ନଚେତ୍ ତାକିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ପୂଜା କରିବା ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମ ଅବଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ କେତେ ଅତ୍ୟୁଚାର ହେଉଛି, ସହନ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଉପାୟମାନ ମଧ୍ୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ନମ୍ରତାର ସହିତ ଚାଲ । କୁହ, ତୁମେ ତ ମୋ ପାଇଁ ଉଗ୍ରବାନ ଅଟ ପୁଣି ଇଏ କ'ଣ ମାଗୁଛ? ହାତଗଣ୍ଠି ପଡ଼ିବା ସମୟରେ କହିଥା'ନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମର ପତି ଇଣ୍ଡିଆର ଗୁରୁ ସବୁ କିଛି, ଏବେ ମୁଁ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତେବେ ତୁମେ କାହିଁକି ଅଟକାଉଛ । ଉଗ୍ରବାନଙ୍କୁ ତ ପତିତ-ପାବନ କୁହାଯାଉଛି ନା । ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର କରାଇଲାବାଲା ହୋଇଯାଅ । ଏହିପରି ସ୍ନେହ ଏବଂ ନମ୍ରତାର ସହିତ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି କ୍ରୋଧ କଲେ ତେବେ ଫୁଲର ବରଷା କର । ମାରିଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ପଶୁଚାପ ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଯେପରି ମଦ ପିଇଲେ ବହୁତ ନିଶା ଚଢ଼ିଯାଇଥାଏ । ନିଜକୁ ରାଜା ଭାବିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଜିନିଷ ଯାହା ନ କହିଲେ ଭଲ । ପଶୁଚାପ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟୁଚାର ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଅତ୍ୟୁଚାର ଭାବୁ ନାହିଁ । ଅରେ-ଦୁଇଥର ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ବାସ୍ ନିଶା ଚଢ଼ିଗଲା, ପୁଣି ତଳକୁ ଖସିଗଲାଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ନିଶା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଖୁସି ଆଣିଥାଏ, ବିକାର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟେ । ଏଠାରେ ବହୁତ ମେହନତ ରହିଛି । ଯୋଗବଳ ବିନା କେହି ମଧ୍ୟ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବଶୀଭୂତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯୋଗବଳର ହିଁ କରାମତି ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ଯୋଗର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ, ବାହାରୁ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଯୋଗ ଶିଖିବା ପାଇଁ । ଶାନ୍ତିରେ ବସି ରହିଥା'ନ୍ତି । ଘର ପରିବାର ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତାହା ତ ଅଧାକଳ୍ପ ନିମନ୍ତେ ଆର୍ଟିଫିସିଆଲ୍ (କୃତ୍ରିମ) ଶାନ୍ତି ଅଟେ । ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ବିଷୟରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତୁମର ସ୍ଵାଧୀନତା ହିଁ ଶାନ୍ତି ଅଟେ, ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ତୁମେ କର୍ମ କରୁଛ । ଯେ ପରମ୍ପରା ଶରୀର ଧାରଣ ନ କରିଛି ସେ ପରମ୍ପରା ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ରହିଥାଏ । ପୁଣି କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଯାଇ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ପୁଣି କେହି-କେହି ସୃଷ୍ଟି ଶରୀର ସହିତ ଧକ୍କା ଖାଉଛନ୍ତି । ତାହା ଛାୟାର ଶରୀର ହୋଇଥାଏ, କେହି ଦୁଃଖ ଦେଇଥାନ୍ତି, କେହି ଭଲ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । କେହି ତ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାନ୍ତି । କେହି ପୁଣି ଯେପରି ସାଧୁ ମହାତ୍ମା ହୋଇଥା'ନ୍ତି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ (ବହୁତ ଦିନରୁ ଦୂରରେ ରହି ପୁଣି ଫେରିଆସିଥିବା ଆଦରର) ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆସି ମିଶିଛ । କ'ଣ ନେବା ପାଇଁ? ବାବା କହିଛନ୍ତି ତୁମକୁ କ'ଣ ମିଳିବ । ବାବା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ମିଳିବ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ମନରେ ଆସୁ ନାହିଁ । ଆପଣ ତ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଚରଣିତା ଇଣ୍ଡିଆର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆର ଚରଣିତା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ବାଦଶାହୀ ହିଁ ମିଳିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅଳ୍ପ କିଛି ବୁଝି କରି ଗଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବ । ଆମେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ଆସିଛୁ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆସାମୀ ହେଉଛନ୍ତି ଉଗ୍ରବାନ ଏବଂ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବିଷ୍ଣୁ କିଏ? ଏକଥା ଆଉ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ତାଙ୍କ କୁଳର ଅଟୁ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜତ୍ଵ କରନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଚକ୍ର ଆଦି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ନାହିଁ । ଏହି ଅଳ୍ପକାର ହେଉଛି ଆମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର । ଏବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହିଭଳି କେହି ବୁଝାଇବେ ନାହିଁ । ଏପରି କଥା କହିବା ପାଇଁ କାହା ପାଖରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମେ ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିଛ । ଏହାର ଅର୍ଥ କେହି ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବୁଝିଗଲେଣି, ଆମକୁ ଏହି ଅଳ୍ପକାର ଗୋଡ଼ା ପାଉ ନାହିଁ । ଆମେ ଏବେ ଶିକ୍ଷା ପାଉଛୁ । ପ୍ରଶ୍ନାର୍ଥ କରୁଛୁ । ପୁଣି ଏହିପରି ହୋଇଯିବୁ । ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଚକ୍ର ଘୁରାଇ ଘୁରାଇ ଆମେ ଦେବତା ହୋଇଯିବୁ । ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଚକ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଚରଣିତା ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିବା । ସାରା ଦୁନିଆରେ କେହି ହେଲେ ବି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି । ବାବା କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏହି ଚକ୍ରର ଆୟତ୍ତ ଏତେ ବଡ଼ ତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ହିଁ ସମାଚାର ଶୁଣାଯାଉଛି ଯେ କି ଏତେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି କୁହାଯାଉନାହିଁ ଯେ, କଇଁଛ, ମାଛ ଆଦି କେତେ ଅଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହିଁ ଗଣନା କରାଯାଉଛି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଛନ୍ତି, ବାବା ସବୁ କିଛି ବତାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । କେବଳ ତାହା ଉପରେ ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛ ତେବେ କ'ଣ ଏହା ଦ୍ଵାରା ଖାଦ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ? ଆରୁଛା, ତୁମେ ତ ଏପରି ହୋଇଛ । ପୁଣି କାହାକୁ ନିଜ ସମାନ କରାଉଛ? ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ବାଦଶାହୀ ପୁଣି ଅରେ ଦେବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ମନା କରିବାର ନାହିଁ । ଇଣ୍ଡିଆର ବାଦଶାହୀକୁ ମନା କଲେ ତ ସବୁ ଶେଷ ହୋଇଯିବ

ଅର୍ଥାତ୍ ଆବର୍ଜନାର ଡବାରେ ଯାଇ ପଡ଼ିବ । ଏହି ସାରା ଦୁନିଆଁ ହିଁ ଆବର୍ଜନାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଆବର୍ଜନାର ଡବା ହିଁ କୁହାଯିବ । ଦୁନିଆର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ କ'ଣ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ ତ ଜାଣିଛ ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ଏକଥା କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ସତ୍ତ୍ୱଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ରାଜ୍ଯ ଥିଲା, ଏ କଥାକୁ କେହି ମାନିବେ ନାହିଁ । ନିଜର ଅହଂକାର ଥିବାରୁ ଟିକିଏ ହେଲେ ବି ଶୁଣୁ ନାହାଁନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ତୁମର କଳ୍ପନା । କଳ୍ପନା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଏହି ଶରୀର ଆଦି ତିଆରି ହୋଇଛି । ଅର୍ଥ କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାସ୍ ଏହା ଇଶ୍ୱରତ୍ୱର କଳ୍ପନା, ଇଶ୍ୱର ଯେଉଁଭଳି ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେହିପରି ହେଉଛନ୍ତି, ତାତ୍ତ୍ୱର ଏହା ଖେଳ ଅଟେ । ଏପରି କଥାମାନ କହୁଛନ୍ତି, ସେ କଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ବୁଢ଼ୀମାତାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫୁଲର ବରଷରେ ଥରେ ଆମେ ଆପଣତ୍ତକାରୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ଆମେ ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜତ୍ୱ ନେବାକୁ ଆସିଛୁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଭିନେତାତ୍ତକର ନିଜସ୍ୱ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଜଣତ୍ତକର ପାର୍ଟ ଅନ୍ୟ ସହିତ ମିଶିଯାଉ ନାହିଁ । ତୁମେ ପୁଣି ଏହି ନାମ ରୂପରେ ଆସି ଏହି ସମୟରେ ବାବାତ୍ତକାରୁ ବରଷା ନେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ । ଏହା କେତେ ଅସରନ୍ତି ରୋଜଗାର ଅଟେ । ଯଦିଓ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅଳ୍ପ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିଯିବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ହେବା ପାଇଁ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ହେଲା ପୁରୁଷାର୍ଥ । ଆରହ୍ନା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ ସନ୍ତାନମାନତ୍ତକ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାତ୍ତକର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ୍ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍ତକର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନତ୍ତକୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ବାବା ଯେପରି ସନ୍ତାନମାନତ୍ତକର ସେବା କରୁଛନ୍ତି, କୌଣସି ଅହଂକାର ନାହିଁ, ସେହିପରି ପିତାତ୍ତକୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାତ୍ତ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ବିଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱ ନେବାକୁ ହେବ, ମନା କରିବା ଅନୁଚିତ୍ ।

(୨) ପିତାମାନତ୍ତକର ପିତା, ପତିମାନତ୍ତକର ପତି ଯିଏକି ସର୍ବବୋର୍ତ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ଅତିପୁରିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ତାତ୍ତକ ଉପରେ ସମର୍ପିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଉନ୍ମାଦ ତିତା ଉପରେ ବସିବାକୁ ହେବ । ଭୁଲ୍ରେ ମଧ୍ୟ କେବେହେଲେ ବାବାତ୍ତକୁ ଭୁଲି ଓଲଟା କାମ କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:-

ଖୁସି ରୂପ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୁର ସଦା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ୍ ଭବ ।

ଖୁସିର ସାଗରତ୍ତକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଦିନ ତୁମକୁ ଖୁସିର ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମର ଖୁସି ହଜିଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ କୌଣସି କଥାର ଚିନ୍ତା ଲାଗିପାରିବ ନାହିଁ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ସବୁର କ'ଣ ହେବ, ପରିବାରର କ'ଣ ହେବ! ପରିବର୍ତ୍ତନ ତ ହେବ ନା! ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଯିଏ ଯେତେ ବି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି ସବୁ ପୁରୁଣା ହିଁ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ । ଯାହା ବି ହେବ ଭଲ ହେବ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନତ୍ତକ ପାଇଁ ସବୁ ଭଲ, କିଛି ବି ଖରାପ ନୁହେଁ । ତୁମମାନତ୍ତକ ପାଖରେ ଏଭଳି ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜତ୍ୱ ରହିଛି ଯାହାକୁ କେହି ବି ଛଡ଼ାଇ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଏହି ସଂସାରକୁ ଏକ ଅଲୌକିକ ଖେଳ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡ଼ିକୁ ଖେଳନା ମନେ କରି ଚାଲିଲେ କେବେ ବି ନିରାଶ ହେବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ଯକ୍ତ ଇଶ୍ୱାର:- ଏବେ ଲଗନର ଅଗ୍ନିକୁ ପ୍ରଦ୍ଵଳିତ କରି ଯୋଗକୁ ଦ୍ଵାଳା ରୂପ କର ।

ଶେଷରେ ଆସି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ଵାଳା ସ୍ଵରୂପ ସ୍ଥିତି ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଆଧାର । ପାଣ୍ଡବମାନତ୍ତକ ପାଇଁ ହିଁ ଯାଦବମାନେ ଅଟକି ରହିଛନ୍ତି । ପାଣ୍ଡବମାନତ୍ତକର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶାନ୍ ବା ଆତ୍ମିକ ଶାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଗାରିମାମସ୍ ସ୍ଥିତି ହିଁ ଯାଦବ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁରୋପବାସୀମାନତ୍ତକର ଦୁଃଖମସ୍ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ । ତେଣୁ ନିଜର ଶାନ୍ ଦ୍ଵାରା ପରେଶାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାମାନତ୍ତକୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତତାର ବରଦାନ ଦିଅ । ଦ୍ଵାଳା ସ୍ଵରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଏବଂ ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ସ୍ଥିତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ସେହି ଅନୁସାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ।